

บทที่ 7

ความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยาย

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณมีความสามารถที่จะทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ
- อธิบายว่าอะไรคือความหมายของความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยาย
- สรุปความสำคัญของความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายของคริสตจักรยุคแรกในกรุงเยรูซาเล็ม
- สรุปความสำคัญของวิธีการต่างๆ ที่ใช้ในพระคัมภีร์ใหม่เกี่ยวกับความเจริญเติบโตแบบแพร่กระจาย

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“การประกาศพระวาทะของพระเจ้าได้เจริญขึ้น และจำพวกศิษย์ก็ทวีขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรูซาเล็ม และพวกบุโรหิตเป็นอันมากก็ได้เชื่อในพระศาสนา”

กิจการ 6:7

คำนำ

ตามธรรมชาติของร่างกาย ส่วนต่างๆ มากมายหลายชนิดต่างก็ทำงานประสานกันได้ด้วย ศีรษะ การกระทำต่างๆ ของร่างกายทั้งหมดเป็นผลมาจากการออกคำสั่งที่สั่งการออกไปโดยศีรษะ

พระเยซูคริสต์คือ ศีรษะซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแก่ร่างกายฝ่ายวิญญาณของพระองค์ ซึ่งก็คือคริสตจักรนั่นเอง พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเราขึ้น” (มัทธิว 16:18) ในพระคัมภีร์วิธีการของพระองค์เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์นี้คือ การเปิดเผยหรือการทรงสำแดง

วิธีการต่างๆ สำหรับการเพิ่มพูนคริสตจักรนั้น ควรจะต้องให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่ได้นำมาสอนจากพระวจนะของพระเจ้า และสามารถแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าไปในตัว เพราะว่าในฐานะที่สมาชิกทั้งหลายต่างเป็นพระกายเดียวกันของพระคริสต์ ผู้เชื่อทุกคนก็ได้รับการทรงเรียกที่จะปฏิบัติตนอยู่บนคำแนะนำเหล่านี้ซึ่งมาจากผู้ที่เป็นศีรษะ คือ องค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

บทนี้เป็นบทแรกของสามบทซึ่งเกี่ยวกับความเจริญเติบโตในฐานะที่เป็นสมาชิกใน คริสตจักร บทนี้มุ่งเน้นถึงความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายเป็นสำคัญ

ความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยาย

ความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ผู้เชื่อทั้งหลายนำคนบาปให้กลับใจใหม่โดยทางพระเยซูคริสต์ และคริสตจักรสามารถนำพวกเขาให้เข้าสู่การมีสัมพันธภาพกับคริสตจักรท้องถิ่นของพวกเขาเอง ซึ่งทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านจำนวนในคริสตจักรท้องถิ่นนั้นๆ

ความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายควรได้รับการนำทางให้เข้าใจว่าเป็นการเพิ่มขยายราชอาณาจักรของพระเจ้า ถ้าคริสตจักรแห่งที่สองสามารถเพิ่มจำนวนสมาชิกได้ 100 คน ต่างหากจากคริสตจักรแรกโดยการโยกย้ายของสมาชิกที่ขอโอนตนเองไป นั่นย่อมไม่ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตของราชอาณาจักรของพระเจ้า นั่นเป็นแต่เพียงว่ามี การเพิ่มขยายจำนวนสมาชิกในคริสตจักรแห่งที่สอง แต่ไม่มีการแผ่ขยายความเจริญเติบโตของราชอาณาจักรของพระเจ้าเลย

ความเจริญเติบโตของราชอาณาจักรพระเจ้าจะเกิดขึ้นได้ก็เพียงแต่เพราะเหตุว่ามีผู้กลับใจใหม่โดยทางพระเยซูคริสต์เจ้า และมีวินัยที่ดีต่อตนเองจนกลายเป็นสมาชิกที่มีความรับผิดชอบต่อพระกายของพระคริสต์

บันทึกจากพระคัมภีร์ใหม่

หนังสือกิจการบันทึกความเจริญเติบโตที่แผ่ขยายออกไปของคริสตจักรยุคแรกที่กรุงเยรูซาเล็มไว้ ต่อไปนี้คือข้อสรุปของบันทึกนั้น

รูปแบบของความเจริญเติบโตในยุคแรก

“ครานั้นเปโตรจึงได้ยืนขึ้นท่ามกลางพี่น้องทั้งหลายซึ่งประชุมกันอยู่ (มีรวมทั้งสิ้นประมาณร้อยยี่สิบคน) และกล่าวว่า”

กิจการ 1:15

คริสตจักรในยุคแรกเริ่มต้นที่ห้องชั้นบนด้วยคณะอัครสาวกเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ครั้งถึงวันเพนเทคอสเตคกลับมีจำนวนผู้เชื่อเพิ่มอีก 3,000 คน เข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักรในเยรูซาเล็ม

“คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรก็รับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกประมาณสามพันคน”

กิจการ 2:41

หลังจากวันเพนเทคอสเต ความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายได้เกิดขึ้นตามปรากฏในหลักฐานว่ามีอยู่ทุกๆ วันที่เดียว

“ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้าและคนทั้งปวงก็ชอบใจ ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้คนทั้งหลายซึ่งกำลังจะรอดมาเข้ากับพวกสาวกทุกๆ วัน”

กิจการ 2:47

จำนวนของผู้ชายของคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็มได้เจริญเติบโตจนเพิ่มจำนวนได้ 5,000 คน ทั้งนี้มิได้นับรวมไปถึงผู้หญิงและเด็กๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรด้วย

“แต่คนเป็นอันมากที่ได้ฟังคำสอนนั้นก็เชื่อ จำนวนผู้ชายจึงเพิ่มขึ้นจนนับได้ประมาณห้าพันคน”

กิจการ 4:4

ประชาชนจำนวนมากได้เพิ่มขึ้นในคริสตจักรในที่สุด

“มีชายหญิงเป็นอันมากที่เชื่อถือได้เข้ามาเป็นสาวกของพระเจ้ามากกว่าก่อน”

กิจการ 5:14

แม้กระทั่งประชาชนผู้ที่ต่อต้านคริสตจักรก็ยังงงงวยสับสนเกี่ยวกับการแผ่ขยายของคริสตจักรเช่นนี้
“เมื่อนายทหารรักษาพระวิหารกับพวกมหาปุโรหิตได้ยินคำเหล่านี้ ก็งงงวยสับสนต่อในเรื่องของอัครทูตว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป”

กิจการ 5:24

ตอนแรกก็ใช้เพียงคำว่า เพิ่มเติมเข้ามา เพื่ออธิบายถึงการแผ่ขยายของคริสตจักร แต่ในไม่ช้า ความเจริญเติบโตก็กลายเป็นสิ่งเดียวที่รวดเร็วมาก จนกระทั่งต้องใช้คำว่า “เพิ่มพูน” ดังนี้

“การประกาศพระวจนะของพระเจ้าได้เจริญขึ้น และจำพวกศิษย์ก็ทวีขึ้นเป็นอันมาก ในกรุงเยรูซาเล็ม”

กิจการ 6:7

จากจุดนี้เองที่หนังสือกิจการได้เน้นถึงการเพิ่มพูนของคริสตจักรเช่นเดียวกับการเพิ่มพูนสมาชิกในคริสตจักรเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นคริสตจักรท้องถิ่น

มีคริสตจักรใหม่ๆ ได้ก่อตั้งขึ้นในศูนย์กลางของคนต่างชาตินิคมที่เคยเป็นคนนอกศาสนาในโลกที่พวกเขารู้จักกันดีมาไม่น้อยกว่า 40 ปี

ตัวอย่างเช่น ในสะมาเรีย

“แต่เมื่อฟิลิปได้ประกาศข่าวประเสริฐ ว่าด้วยแผ่นดินของพระเจ้าและพระนามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว คนทั้งหลายก็เชื่อและรับบัพติศมาทั้งชายและหญิง”

กิจการ 8:12

คริสตจักรในแคว้นยูเดีย กาลิลีและสะมาเรีย ลิดดา ซาโรนและยัฟฟา ทุกแห่งต่างก็มีประสบการณ์ด้านความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยาย

“เหตุฉะนั้น คริสตจักรตลอดทั่วแคว้นยูเดีย กาลิลีและสะมาเรีย จึงมีความสงบสุข และเจริญขึ้น ประพฤติตนด้วยใจยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าและด้วยรับความอนุเคราะห์จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตสมาชิกก็ยิ่งทวีมากยิ่งขึ้น”

กิจการ 9:31

“ฝ่ายคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองลิดดา และที่ราบซาโรนเห็นแล้วจึงกลับใจมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุการณ์นั้นลือไปตลอดทั่วเมืองยัฟฟา คนเป็นอันมากพากันมาเชื่อถือองค์พระผู้เป็นเจ้า”

กิจการ 9:35,42

“ประชาชนมากมาย” ได้พากันมาเพิ่มเติมเข้ากับคริสตจักรโดยการรับใช้ของชาวยิวที่ได้กลับใจแล้วเพียงคนเดียว

“บารนาบัสเป็นคนดี ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และความเชื่อ จำนวนคนเป็นอันมากก็เพิ่มเข้ากับคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

กิจการ 11:24

มีข้อพระคัมภีร์ถึงสามข้อที่บันทึกถึงจำนวนคนมากมาย ที่ได้เพิ่มเติมเข้ามายังคริสตจักรที่เมืองอันติโอก

“และพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับเขา คนเป็นอันมากที่เชื่อก็กลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า...”

บารนาบัสจึงไปหาเขาโลที่เมืองทาร์ซัส...

เมื่อพบแล้วจึงพามายังเมืองอันติโอก ท่านทั้งสองได้ประชุมกันกับคริสตจักรตลอดปีหนึ่ง ได้สั่งสอนคนเป็นอันมาก และในเมืองอันติโอกนั่นเอง พวกเขาได้ชื่อว่าคริสเตียนเป็นครั้งแรก”

กิจการ 11:21,25,26

“เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้าได้แผ่ขยายและแพร่ทวีคูณไปอย่างไม่หยุดยั้ง ผู้เชื่อใหม่จำนวนมากได้เพิ่มเติมเข้ามายังคริสตจักรยิ่ง ๆ ขึ้น

แต่พระวจนะของพระเจ้ายิ่งแผ่เจริญมากขึ้น”

กิจการ 12:24

การเพิ่มแบบทวีคูณยังคงดำเนินต่อไป

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้สรุปความเจริญเติบโตของคริสตจักรนอกเขาปาเลสไตน์

“พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าแผ่ไปตลอดทั่วเขตแดนนั้น

แต่พวกเขายิวได้ยุยงพวกสตรีมีศักดิ์ซึ่งเป็นคนต่างชาติที่ถือพระเจ้า กับทั้งผู้ชายที่เป็นใหญ่ในเมืองนั้น ให้เคียดแค้นและไล่เป่าโลกกับบารนาบัสออกจากเมืองของเขา

พระวจนะของพระเจ้ายิ่งบังเกิดผลเจริญและมีชัย”

กิจการ 19:20

ความเจริญเติบโตที่เมืองอโคเนียนุม

“ที่เมืองอโคเนียนุมก็เช่นเดียวกันคือ เปาโลกับบารนาบัสได้เข้าไปในธรรมศาลาของชาวยิว กล่าวสั่งสอนเป็นที่จับใจจนชาวยิวและชนชาติกรีกเป็นอันมากได้เชื่อถือ”

กิจการ 14:1

ความเจริญเติบโตที่เมืองเคอร์บี

ที่เมืองเคอร์บี พวกสาวกได้ล้อมเปาโลไว้อย่างแน่นหนาระวังภัยให้ท่าน เตือนสติท่านและจัดการทุกอย่างเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ท่าน (ดูกิจการ 14:20-21)

ความเจริญเติบโตที่เมืองกาลาเทีย

คริสตจักรทั้งปวงจึงเข้มแข็งในความเชื่อ และคริสตสมาชิกรับได้ทวีขึ้นทุกๆ วัน (ดูกิจการ 16:5)

ความเจริญเติบโตที่เมืองฟิลิปปี

มีหญิงคนหนึ่งเฝ้าฟังที่ฟังเราชื่อลิวเดียมาจากเมืองธียาทิรา เป็นคนขายผ้าสีม่วง เป็นคนที่ถือพระเจ้า หญิงนั้นได้ฟังเรา และพระเจ้าได้ทรงเปิดใจของเขาส่งใจในถ้อยคำซึ่งเปาโลได้กล่าว (กิจการ 16:14 นี่เป็นการเริ่มต้นของคริสตจักรที่ฟิลิปปี)

ความเจริญเติบโตที่เมืองเธสะโลนิกา

“บางคนในพวกเขาได้เห็นด้วย และสมัครเข้าเป็นพรรคพวกของเปาโลกับซิลาส รวมทั้งชาวกรีกที่ถือพระเจ้าอีกหลายคนและสุภาพสตรีที่เป็นคนสำคัญๆ ก็มีใ้ช่น้อยด้วย”

กิจการ 17:12

ความเจริญเติบโตที่เมืองโครินธ์

“องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเปาโลทางนิมิตว่า “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่าหวั่นเสียเพราะว่าเราอยู่กับเขาและจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจต่อสู้ทำร้ายเจ้า ด้วยว่าคนของเราในนครนี้มีมาก”

กิจการ 18:8-11

หนังสือกิจการจบลงด้วยอัครสาวกเปาโลยังคงทำการแผ่ขยายตั้งคริสตจักร ต่อไปไม่หยุดยั้ง ถึงแม้ว่าตัวของท่านต้องตกไปเป็นนักโทษที่กรุงโรม

“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรู้ว่า พระเจ้าทรงใช้คนให้นำความรอดของพระองค์ไปยังคนต่างชาติแล้ว เขาก็จะฟัง

เปาโลจึงได้อาศัยอยู่ครบสองปีในดึกที่ท่านเช่า และได้ต้อนรับคนทั้งปวงที่มาหาท่าน ทั้งประกาศแผ่นดินของพระเจ้าและสั่งสอนความจริงเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้าโดยเปิดเผย ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดขัดขวาง”

กิจการ 28:28-31

เปาโลรายงานว่ามีเฉพาะพวกยิวที่หันมาต้อนรับพระเยซูหลายพันคน และยิวเหล่านั้นได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่น

“ครั้งคนทั้งหลายได้ยินจึงสรรเสริญพระเจ้าและกล่าวแก่เปาโลว่า “พี่เอ๋ย ท่านเห็นว่า มีพวกยิวสักกี่พันคนที่เชื่อถือ และทุกคนยังมีใจร้อนรนในการถือธรรมบัญญัติ””

กิจการ 21:20

คริสตจักรแผ่ขยายได้อย่างไร

มีหลายวิธีที่ทำให้คริสตจักรในยุคแรกแผ่ขยาย

นิมิตฝ่ายวิญญาณ

“ที่ใด ๆ ที่ไม่มีการเผยแพร่ (เปิดเผยความจริงจากพระเจ้า) ประชาชนก็ละทิ้งความ ยับยั้งซึ่งใจเสีย แต่คนที่รักษาธรรมบัญญัติจะเป็นสุข”

สุภาพิต 29:18

ปราศจากนิมิตฝ่ายวิญญาณ ประชาชนก็ตายทางฝ่ายจิตวิญญาณ

คริสตจักรในยุคแรกมีนิมิตฝ่ายวิญญาณ นั่นคือนิมิตซึ่งพระเยซูได้ทรงประทานให้ไว้แก่อัครสาวกของพระองค์ เมื่อพระองค์ตรัสสั่งพวกเขาว่า

“เงยหน้าขึ้นดูนาเถิด ว่าทุ่งนาเหลืองอร่าม ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว”

ยอห์น 4:35

นิมิตฝ่ายวิญญาณทำให้ประชาชนร่วมมือร่วมใจกันทำเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน นิมิตคือสิ่ง ที่นำไปสู่พัฒนาการของยุทธวิธี ยุทธวิธีนั้นก็รวมไปถึงการเข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์ เพื่อที่จะทำ ให้สำเร็จตามเป้าหมายนั้นๆ และรวมถึงวิธีต่างๆ ในการประเมินผลเพื่อที่จะช่วยให้แน่ใจว่าวัตถุประสงค์นั้นได้ถูกทำให้บรรลุผลสำเร็จครบถ้วนแล้ว

นิมิตนำไปสู่ความเห็นใจและความสงสาร เมื่อพระเยซูได้ทอดพระเนตรไปยังประชาชนเป็นอันมากพระองค์ทรงเกิดความสงสารพวกเขา นั่นคือภาวะที่ตั้งอยู่บนการที่เราารู้ถึงสิ่งที่พวกเขา ต้องการ

นิมิตโดยพื้นฐานแล้วก็คือการพัฒนาทัศนคติการมองดูโลกในแง่ของพระคัมภีร์ การมองเห็นโลกดังเช่นพระเจ้าทรงเห็นและตอบสนองบนพื้นฐานของทัศนคติดังกล่าว

คริสตจักรยุคแรกยึดมั่นในนิมิตแห่งการแผ่ขยายคริสตจักรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปจนถึง แคว้นยูเดีย ไปยังแคว้นสะมาเรียและออกไปอีกจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก นั่นคือนิมิตที่องค์พระเยซู คริสต์ได้ทรงสั่งสอนพวกเขาไว้ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นผู้นำ (ดูกิจการ 1:8)

เมื่อประชาชนมีนิมิตฝ่ายวิญญาณ พวกเขาจะมีความคาดหวังแทนที่ความเบื่อหน่าย และจะให้ความร่วมมือในการทำงานมาแทนที่การแข่งขันกันและการชิงดีชิงเด่นกันในการทำงาน

พื้นที่ซึ่งยอมรับได้และเวลาในการยอมรับ

พระเยซูได้สอนไว้ว่ามีบางพื้นที่ซึ่งยอมรับข่าวประเสริฐได้ง่ายกว่าพื้นที่อื่นๆ

“อย่าไปทางที่ไปสู่พวกต่างชาติ และอย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย

แต่ว่าจงไปหาแกะหลงของวงค์งานอิสราเอลนั้นดีกว่า

ถ้าผู้ใดไม่ต้อนรับท่านทั้งหลาย และไม่ฟังคำของท่าน เมื่อจะออกจากเรือนนั้น เมืองนั้น จงสะบัดผงโคลนที่ติดเท้าของท่านออกเสีย เพื่อแสดงว่าท่านไม่รับผิดชอบต่อไป”

มัทธิว 10:5, 6, 14

บางพื้นที่และคนบางกลุ่มยอมรับข่าวประเสริฐได้ง่ายกว่าในบางเวลา ยิ่งกว่าพื้นที่อื่นหรือกลุ่มอื่น คริสตจักรในยุคแรกก็ทำงานด้านการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณในทุ่งนาที่ยอมรับข่าวประเสริฐได้ง่ายกว่าทั้งสิ้น

เมื่อเปาโลได้รับการปฏิเสธในธรรมศาลา ท่านก็ไปสั่งสอนที่เมืองอื่นๆ แทน (กิจการ 9:20-31) และเมื่อท่านมีความประสงค์เป็นครั้งแรกที่จะไปเอเชีย แต่องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หยุดยั้งท่านไว้ (กิจการ 16:6) ภายหลังท่านก็ได้รับอนุญาตให้ไปได้แต่ว่าเป็นเวลาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรู้ว่าถึงเวลาที่พวกเขาจะยอมรับได้แล้ว

การแผ่ขยายเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วที่สุดเมื่อคุณเอาใจไปจดจ่ออยู่ที่ความพยายามในการเก็บเกี่ยวทุ่งนาที่เหลืองอร่ามแล้ว แต่ไม่มีได้หมายความว่า จะให้คุณละเลยเพิกเฉยต่อทุ่งนาที่ยังไม่ตอบรับ ขอให้คุณยังคงหวานพระวอนะของพระเจ้าต่อไป จงเพียรรอคอย และจงอธิษฐานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของนาเพื่อว่าพระองค์ทรงสามารถทำให้นาเหล่านั้นกลายเป็นทุ่งนาที่เหมาะสมดีพร้อมสำหรับการยอมรับข่าวประเสริฐของพระองค์ได้

ขอให้ใช้วิธี“ไป” มากกว่า “มา”

คริสตจักรยุคแรกใช้วิธี “จงออกไป” มากกว่า “จงเข้ามา” ตามวิธีของชาวอิสราเอลในพระคัมภีร์เดิม

ในสมัยพระคัมภีร์เดิม ชนชาติต่างๆ ต้องเข้ามาสู่อิสราเอลเพื่อที่จะรับการทรงสำแดงจากพระเจ้า

แต่ในพระคัมภีร์ใหม่ พระมหาบัญชาของพระเยซูคือ “เจ้าทั้งหลายจงออกไปหาชนทุกชาติในโลก” ในพระคัมภีร์ใหม่ผู้เชื่อทั้งหลายจะต้องปฏิบัติตามยุทธวิธีนี้ พวกเขาไม่สามารถนั่งนิ่งๆ อยู่ตามที่ตั้งที่ต่าง ๆ เพื่อรอให้คนในโลกเป็นฝ่ายมาหาเขาเอง

ผู้เชื่อทุกคนต้องสามารถเพิ่มพูนผลผลิตได้

สมาชิกแต่ละคนของคริสตจักรยุคแรกต่างช่วยกันสร้างสาวกแบบทวีคูณในการเพิ่มพูนผลผลิต

“ฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไป ก็เที่ยวไปประกาศพระวจนะนั้น”

กิจการ 8:4

แผนภูมิในบทที่แล้วแสดงให้เห็นว่าผู้เชื่อช่วยกันสร้างสาวกแบบทวีคูณได้รวดเร็วอย่างไร โดยการที่แต่ละคนก็สอนคนซึ่งสามารถที่จะสอนคนอื่นได้ด้วย

คริสตจักรต่างๆ ก็จำเป็นที่จะต้องส่งชายหรือหญิงให้เข้าไปในเขตพื้นที่ของทุกชีวิต ประชาชนผู้ที่มีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ แทนที่จะมีชีวิตอยู่เพียงแค่พูดถึงความเชื่อด้วยปากเท่านั้น ประชาชนผู้ดำรงชีวิตในความเชื่อเท่านั้นที่ชีวิตเขาสามารถเปลี่ยนแปลงใหม่ได้ด้วยฤทธิ์เดชของข่าวประเสริฐ

โปรดอย่าลืมว่าอาหารไม่สามารถมีชัยชนะได้โดยการคงอยู่แต่ในค้ายพักของทหารเท่านั้น การเก็บเกี่ยวก็มีใช้สิ่งที่อยู่ในยุ่งฉาง และชาวประมงไม่สามารถนั่งอย่างเกียจคร้านอยู่ตามชายฝั่งเช่นกัน

เครือข่ายในสังคม

ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ ข่าวประเสริฐแพร่กระจายไปได้รวดเร็วมาก โดยกระจายไปตามเครือข่ายในสังคมที่มีอยู่จริงซึ่งได้แก่คนในครอบครัวและเพื่อนฝูง

ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงเรียกอันตรูว์ให้ติดตามพระองค์และอันตรูว์ก็เริ่มต้นแบ่งปันข่าวประเสริฐนั้นทันที เขาเริ่มต้นโดยการนำข่าวประเสริฐนั้นไปแบ่งปันภายในครอบครัวของเขาจนได้นำเปโตรให้มาถึงพระเยซูคริสต์

จงศึกษาข้อความต่อไปนี้ซึ่งอธิบายถึงวิธีที่ข่าวประเสริฐแพร่กระจายไปภายในเครือข่ายที่มีอยู่จริงๆ ในสังคม

ซัคเคียสและครอบครัวของเขา ลูกา 19

ครอบครัวของนายทหารแห่งคาเปอร์นาอุมยอห์น 4:53

ญาติๆ และเพื่อนๆ ของคอร์เนลิอุส กิจการ 10:24,44

สองครอบครัวในฟิลิปปี กิจการ 16:15 และ 27-34

ครอบครัวของหัวหน้าธรรมศาลา กิจการ 18:8

สเตฟานัสและคนในครอบครัว 1 โครินธ์ 1:16

ครอบครัวของอาริสโทบูลัสและคนในครัวเรือนของนารซิสตัส โรม 16:10-11

โอเนซิโฟรัสและครอบครัว 2 ทิโมธี 1:16

ฟีเลโมนและครอบครัว ฟีเลโมน 1

วิธีการของพระเยซู

ตลอดหนังสือกิจการจะเห็นได้ว่าคริสตจักรในยุคแรกใช้วิธีการสอนและวิธีการสาธิตของพระเยซู พวกเขาเทศนาข่าวประเสริฐ สอนพระวจนะของพระเจ้า บัพติศมาให้ผู้เชื่อใหม่และฝึกอบรมผู้เชื่อให้เป็นสาวกคนใหม่ต่อไป (มัทธิว 28:19-20)

การอธิษฐานและการศึกษาพระวจนะเป็นสิ่งสำคัญมากในการแผ่ขยายคริสตจักร (กิจการ 6:4) การฝึกเอาพระวจนะของพระเจ้ากับการแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในการแผ่ขยาย คริสตจักรเข้าด้วยกันเป็นความจำเป็น เพราะว่าประชาชนได้รับการรักษาให้หายโรค การอัศจรรย์ต่างๆ ที่ปรากฏ การขับผีออก รวมทั้งการเพิ่มแบบทวีคูณ สิ่งเหล่านี้ล้วนมาจากพระเจ้าทั้งสิ้น (การแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญมากจนกระทั่งทางสถาบันฮาร์วาร์ดได้จัดหลักสูตรหนึ่ง ซึ่งเนื้อหาสาระทั้งหมดถูกมอบให้แก่นักเรียนในหัวข้อว่า “หลักการของฤทธิ์อำนาจ”)

กลุ่มต่างๆ ในพระคัมภีร์ใหม่

กลุ่มต่างๆ ก็สำคัญมากในการแผ่ขยายในพระคัมภีร์ใหม่ ในกิจการ 6:1-7 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะมีกลุ่มพิเศษที่จัดตั้งขึ้นเพื่อหาทางแก้ปัญหา

เปาโลสั่งสอนกลุ่มพิเศษเพื่อให้เป็นสาวกในโรงเรียนที่แยกสาขาออกไป (กิจการ 19:9) บางโอกาสเปาโลก็สั่งสอนพวกยิวและพวกชาวต่างชาติซึ่งแยกจากกันเป็นกลุ่มๆ (กิจการ 13:42) และกลุ่มเล็กๆ ที่พบปะกันตามบ้าน (กิจการ 12)

มีคริสตจักรหลายแห่งได้บริหารโดยแบ่งสมาชิกออกเป็นกลุ่มย่อยเล็กๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ว่ากรพบปะกันเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ในการประชุมทั้งคริสตจักรนั้นไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ดีเท่ากับกลุ่มเล็กๆ กลุ่มย่อยๆ คือกลุ่มที่สามารถมีความมโกลีชิดสนิทสนมกันได้มากกว่า มีความเคลื่อนไหวได้มากกว่า แผนภูมินี้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่คริสตจักรสามารถบริหารเป็นกลุ่มย่อยๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

รูปภาพ

1. ศิษยาภิบาล (หมายเลข 1) เป็นผู้ฝึกอบรมผู้นำระดับสำคัญเพื่อให้มีภาระรับผิดชอบในกลุ่มย่อยๆ (ที่บ่งชี้ไว้ด้วยหมายเลข 2) ศิษยาภิบาลต้องสั่งสอนพวกผู้นำในเรื่องเป้าหมายฝ่ายวิญญาณและกิจกรรมต่างๆ ภายในกลุ่ม ซึ่งรวมไปถึงการมีสัมพันธภาพต่อกัน การศึกษาพระวจนะของพระเจ้า การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว การอธิษฐาน การห่วงใยถึงความต้องการฝ่ายวัตถุที่สามารถช่วยเหลือได้ในทางปฏิบัติจริงๆ และการประกาศข่าวประเสริฐ จำนวนของกลุ่มผู้นำนี้จะแตกต่างกันเล็กน้อยเพียงใดระหว่างคริสตจักรหนึ่งกับอีกคริสตจักรหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับว่ามีกลุ่มผู้นำได้รับการเสริมสร้างขึ้นมาเพียงใด
2. ผู้นำแต่ละกลุ่ม (ที่บ่งชี้ไว้ด้วยหมายเลข 2) ก็ออกไปก่อตั้งและสร้างผู้นำในกลุ่มย่อยๆ ต่อไป (ที่บ่งชี้ไว้ด้วยหมายเลข 3)

แต่ละบ้านคือศูนย์กลางของการประกาศข่าวประเสริฐ

แผนการของพระเจ้า นับจากเริ่มต้นก็คือ เพื่อให้บ้านเป็นศูนย์กลางของการฝึกอบรมคนให้เป็นคริสเตียน

“บัญญัติ กฎเกณฑ์และกฎหมายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงบัญชาให้สอนท่าน และจงให้อภัยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน

และพวกท่านจงอดส่ำห์สอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทางและนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถ้อยคำนั้น

จงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และจงจารึกไว้ที่หว่างคิ้วของท่าน และจงเขียนไว้ที่เสาประตูเรือนและที่ประตูของท่าน”

เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-9

บ้านทุกหลังมีฐานะเป็นศูนย์กลางของการประกาศข่าวประเสริฐ เพราะนี่คือส่วนหนึ่งของวิธีการแผ่ขยายในคริสตจักรยุคแรกดังที่ได้อธิบายไว้ในข้อพระคัมภีร์ซึ่งจะยกมาต่อไปนี้

กิจการ 2 พระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ แก่อัครสาวกระหว่างที่พวกเขาประชุมอธิษฐานกันอยู่ที่ห้องชั้นบนของบ้านหลังหนึ่ง

กิจการ 5:42 บรรดาผู้เชื่อร่วมนมัสการกันทั้งในบริเวณพระวิหารและตามบ้านเรือน เขาได้ออกไปเยี่ยมเยียนบ้านต่อบ้านมิได้ขาด เขามีการสั่งสอนและประกาศข่าวประเสริฐทุกๆ วัน เขาร่วมกันสามัคคีธรรมและสรรเสริญโมทนาพระคุณพระเจ้าเสมอไปเป็นนิตย์

กิจการ 8:3 เมื่อตอนที่เขาโลพยายามข่มเหงเพื่อทำลายคริสตจักรทุกวิถีทาง เขาไม่เพียงแต่ตั้งความพยายามที่เอาใจจดจ่อแต่ที่พระวิหารแห่งการนมัสการเท่านั้น เขายังเข้าไปจุดลากชายหญิงจากทุกบ้านทุกเรือน เอาไปจำไว้ในคุกเพราะพยายามที่จะขัดขวางการแพร่

กระจายของข่าวประเสริฐด้วย เขารู้ว่าบ้านแต่ละหลังคือศูนย์กลางของการประกาศข่าวประเสริฐ

กิจการ 9:11,17 อะนาเนียสร้างเปาโลให้เป็นสาวกในบ้านหลังหนึ่งจนเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจการ 10 นิमितแรกเกี่ยวกับการแพร่กระจายข่าวประเสริฐ เรื่องไม้กางเขนเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานแก่เปโตรในขณะที่ท่านกำลังอธิษฐานอยู่ในบ้านหลังหนึ่ง

กิจการ 10 ข่าวประเสริฐครั้งแรกที่มีแก่ชาวต่างชาติก็เป็นการเทศนาภายในบ้านหลังหนึ่งเช่นกัน

กิจการ 12 การประชุมอธิษฐานกันภายในบ้านเป็นผลให้เกิดการปลดปล่อยเปโตรออกจากคุก

กิจการ 20:20, 28:30-31 เปาโลสั่งสอนทั้งในที่สาธารณะ และตามบ้านคือจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่งตลอดการรับใช้ของท่าน

กิจการ 20:7-12 เปาโลกำลังเทศนาอยู่ที่บ้านหลังหนึ่งและได้กล่าวยึดยาวไปจนถึงเที่ยงคืน ยุกิตส์นั่งอยู่ที่หน้าต่างก็เืองพลัดตกจากหน้าต่างไป

กิจการ 21:8-14 การพยากรณ์เปิดเผยถึงน้ำพระทัยของพระเจ้ายกขึ้นตามบ้านเรือนด้วย คริสตจักรภายในบ้าน คือสิ่งที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ใน 1 โครินธ์ 16:19, โรม 16:-5, โคลโลสี 4:15, และฟีเลโมน 1:2

งานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือฤทธิ์อำนาจซึ่งทำให้มนุษย์ทั้งชายและหญิงสำนึกในความผิดบาปของตนและซัดจุงพวกเขาให้เข้ามายอมรับข่าวประเสริฐของพระเจ้า ด้วยผลเช่นนี้จึงทำให้ผู้กลับใจใหม่เป็นผู้นำข่าวประเสริฐนี้ออกไปแพร่กระจายตัวเป็นคริสตจักร

“เมื่อพระองค์นั้น (พระวิญญาณบริสุทธิ์) เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความผิด ความชอบธรรมและการพิพากษา

ในเรื่องความผิดนั้น เพราะเขาไม่วางใจในเรา

ในเรื่องความชอบธรรมนั้นคือ เพราะเราไปหาพระบิดา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก

ในเรื่องการพิพากษานั้นคือ เพราะเจ้าโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว”

ยอห์น 16:8-11

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

การเจริญเติบโตของมนุษย์ต้องการการพัฒนาโครงสร้างของโครงกระดูกเพื่อที่จะรองรับการเพิ่มทวีคูณของจำนวนเซลล์ สำหรับพระกายของพระคริสตจักรก็จำเป็นจะต้องเจริญเติบโตเช่นเดียวกัน โครงสร้างจึงเป็นสิ่งสำคัญพอๆ กันในร่างกายของมนุษย์ พระเยซูทรงกล่าวว่า พุงนาก็เหลืออร่ามรอการเก็บเกี่ยวแล้ว แต่คนงานยังมีน้อยอยู่ ถ้าคนงานมีจำนวนน้อย นั่นก็หมายถึงว่าพวกเขาควรได้รับการฝึกให้เป็นคนงานที่มีประสิทธิภาพสูงในการเก็บเกี่ยวพุงนาที่เหลืออร่ามของพระเจ้า

ด้วยวัตถุประสงค์เช่นนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงประทานของประทานฝ่ายวิญญาณและให้มีงานรับใช้ที่แตกต่างกันมากมายในคริสตจักร ของประทานเหล่านี้และงานรับใช้ที่ไม่เหมือนกันนี้มีไว้เพื่อเป้าหมายเดียวกันคือเพื่องานรับใช้ทั้งสิ้น

ของประทานฝ่ายวิญญาณคือความสามารถที่เหนือธรรมชาติซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ประทานให้แก่ผู้เชื่อ เพื่อเขาจะสามารถทำงานเพื่อการรับใช้พระเจ้าได้ คุณจะอ่านเกี่ยวกับความแตกต่างของของประทานฝ่ายวิญญาณได้จากข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

- โรม 12:1-8
- 1 โครินธ์ 12:1-31
- เอเฟซัส 4:1-16
- 1 เปโตร 4:7-11

พระเจ้าทรงมีตำแหน่งพิเศษในคริสตจักรไว้สำหรับผู้เชื่อแต่ละคน

“แต่พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์”

1 โครินธ์ 12:18

สมาชิกทุกคนมีตำแหน่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกไว้สำหรับเขา พระองค์ทรงเสริมกำลังเพื่อที่จะให้เขาบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายพิเศษของเขาในคริสตจักร โดยผ่านทางของประทานต่างๆ ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้

เมื่อผู้เชื่อแต่ละคนกำลังจะบรรลุสำเร็จตามตำแหน่งที่พระเจ้าทรงเลือกไว้สำหรับเขาโดยการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณที่ประทานให้เขา คริสตจักรก็สามารถประสานกันได้อย่างเหมาะสม พระเจ้าทรงเปรียบเทียบกับการทำงานของร่างกายมนุษย์ซึ่งอวัยวะแต่ละส่วนต่างรู้และกระทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง (1 โครินธ์ 12:1-13)

บุคคลแต่ละคนมีความสำคัญต่องานการรับใช้มาก เช่นเดียวกันกับที่อวัยวะในร่างกายแต่ละส่วนมีความสำคัญต่อกันในโลกธรรมชาติ

“และตางจะว่ามีือว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้ หรือศิษยะจะว่าแก่ทำว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้

ที่จริงอวัยวะที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ขาดเสียไม่ได้”

1 โครินธ์ 12:21-22

ทางสถาบันฮาร์เวสท์ไทม์ฯ ได้จัดทำหลักสูตรในหัวข้อเรื่องว่า “งานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งมีรายละเอียดให้ศึกษาเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณแต่ละอย่างทีละชนิด ด้วยเหตุผลเช่นนี้ในบทนี้จึงขอสรุปไว้แต่เพียงสั้นๆ ดังนี้ว่า

ของประทานพิเศษสำหรับการเป็นผู้นำ

มีตำแหน่งสำหรับการเป็นผู้นำซึ่งพระเจ้าทรงเรียกและทรงเจิมคนบางคนไว้ให้เป็นผู้ผู้นำในคริสตจักร

“ของประทานของพระองค์ก็คือให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่งานประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์”

เอเฟซัส 4:11

ผู้นำพิเศษที่พระเจ้าทรงประทานให้รวมถึงผู้นำที่จะกล่าวต่อไปนี้

อัครทูต

อัครทูตคือ ผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่จะพัฒนาให้เกิดมีคริสตจักรใหม่ๆ ขึ้นในหลายๆ ท้องที่ต่างๆ กันและในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และเป็นผู้ดูแลคริสตจักรจำนวนหนึ่งในฐานะผู้บริหารสูงสุด

อัครทูตหมายถึง “ผู้ที่ได้รับมอบหน้าที่ให้ทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดแทน เป็นบุคคลที่ได้รับสิทธิอำนาจเต็มในการส่งให้ไปทำหน้าที่นั้น และมีสิทธิอำนาจที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่ออีกฝ่ายหนึ่ง” อัครทูตมีสิทธิอำนาจพิเศษ และมีความสามารถพิเศษจากพระเจ้าเพื่อที่จะแผ่ขยายข่าวประเสริฐของพระองค์ออกไปจนสุดปลายแผ่นดินโลก โดยการพัฒนากิจการพระกายอันประกอบด้วยผู้เชื่อทั้งหลาย

มีคำศัพท์สมัยใหม่ใช้เรียกผู้ที่ทำหน้าที่เช่นนี้ในคริสตจักรว่า เป็นมิชชันนารีและผู้บุกเบิกการสร้างคริสตจักร

ผู้พยากรณ์

มีของประทานสำหรับการพยากรณ์อยู่สองอย่าง อย่างแรกเป็นของประทานพิเศษสำหรับการเป็นผู้พยากรณ์ อีกอย่างหนึ่งเป็นของประทานในการพูดเผยพระวจนะ

โดยทั่วไป การพยากรณ์หมายถึงการพูดภายใต้การดลใจพิเศษของพระเจ้า นั่นคือความสามารถพิเศษที่จะได้รับและสื่อความหมายออกไปทันที ในข้อความที่ได้รับจากพระเจ้าเพื่อส่งไปถึงประชากรของพระองค์

บุคคลที่เป็นผู้พยากรณ์คือผู้ที่มีของประทานทิวาในการ เป็นผู้นำซึ่งเรียกว่าของประทานแห่งการพยากรณ์เช่นเดียวกับมีของประทานแห่งการพูดข้อความแห่งเผยพระวจนะ

ผู้ประกาศ

ผู้ประกาศคือ ผู้ที่มีความสามารถที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ยังมิได้เชื่อในพระเจ้าด้วยวิธีทางที่ทำให้มนุษย์ชายและหญิงที่ได้ฟังข่าวประเสริฐแล้วเกิดการตอบสนองและกลายมาเป็นสมาชิกที่มีความรับผิดชอบในพระกายของพระคริสต์ ความหมายของคำว่า “ผู้ประกาศ” ก็คือ “บุคคลผู้ที่นำเอาข่าวดีมาให้”

ศิษยาภิบาล

ศิษยาภิบาลคือ ผู้นำซึ่งรับผิดชอบเป็นระยะเวลายาวนานเกี่ยวกับสวัสดิการฝ่ายวิญญาณของกลุ่มผู้เชื่อ

ครู อาจารย์

ครูอาจารย์คือ ผู้ที่มีความสามารถในการสื่อความหมายอันได้แก่การอธิบายพระวจนะของพระเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในวิถีทางที่ผู้อื่นสามารถเรียนรู้ได้และสามารถนำสิ่งที่เรียนแล้วไปประยุกต์ใช้ได้จริงๆ ในชีวิตจริง อาจารย์คือ ผู้ที่มีของประทานในการสอนและเป็นผู้ที่ร่วมกันรับใช้ในตำแหน่งของผู้นำของคริสตจักรด้วย

ของประทานพิเศษทั้ง 5 ประการของผู้ที่มีหน้าที่เป็นผู้นำนี้เมื่อมีการใช้ร่วมกันก็จะก่อให้เกิดการแผ่ขยายคริสตจักรออกไปอีก อัครทูตทำหน้าที่แพร่กระจายข่าวประเสริฐไปให้แก่ท้องที่ในเขตต่างๆ และก่อตั้งพระกายคือคริสตจักรขึ้น อันประกอบด้วยบรรดาผู้เชื่อ พระเจ้าเป็นผู้ประทานหมายสำคัญและการมหัศจรรย์เพื่อที่จะช่วยในการแผ่ขยายข่าวประเสริฐนี้ อัครทูตเป็นผู้จัดหาผู้นำพิเศษให้แก่คริสตจักรที่เป็นผู้สร้างขึ้น

ผู้ประกาศเป็นผู้สื่อความหมายข่าวประเสริฐในวิถีที่ประชาชนสามารถตอบสนองได้ และกลายมาเป็นผู้เชื่อที่มีความรับผิดชอบ ผู้ประกาศอาจทำงานรับใช้เป็นรายบุคคลหรือเทศนาต่อกลุ่มใหญ่ๆ ก็ได้ แต่การรับใช้ของเขาจะต้องก่อให้เกิดผู้เชื่อใหม่เป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นตามมาเสมอ

ผู้เชื่อเหล่านี้ก็เข้ามาอยู่ภายใต้การดูแลของอัครทูต ผู้พยากรณ์ ศิษยาภิบาลและอาจารย์ของคริสตจักร เขาเหล่านี้เป็นผู้นำด้านการพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณแก่ผู้เชื่อ (ตัวอย่างเช่น ฟิลิป ในกิจการ 8 ได้อธิบายความจริงข้อนี้ไว้ เขาได้นำชาวสะมาเรียมาเรียงมาถึงพระเยซูคริสต์ จากนั้นก็นำเขาเหล่านั้นให้เขาไปสู่การดูแลของอัครทูตเพื่อรับการสอนต่อไป)

ศิษยาภิบาลคือผู้รับช่วงการบริหารอันยาวนานที่สุดด้วยความเอาใจใส่บุคคลเหล่านั้นซึ่งกลายมาเป็นผู้เชื่อโดยทางข่าวประเสริฐของอัครทูตและผู้ประกาศ การรับใช้ของศิษยาภิบาลคือ ภาพของการเลี้ยงและดูแลผู้เชื่อด้วยความเอาใจใส่ในฐานะผู้เลี้ยงที่ดี

อาจารย์มีหน้าที่จัดเตรียมการสอน ซึ่งต่อจากสิ่งที่ผู้ประกาศได้กล่าวไว้เป็นความรู้ที่นอกเหนือไปอีก เพื่อผู้เชื่อใหม่จะได้เจริญเติบโต อาจารย์มีหน้าที่สอนจนกว่าผู้เชื่อจะมีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ อาจารย์ทำหน้าที่ฝึกอบรมประชากรของพระเจ้าที่มีความสัตย์ซื่อและเป็นผู้ที่สามารถสั่งสอนผู้อื่นต่อไปได้ด้วย

ความรับผิดชอบสำคัญของบรรดาผู้นำเหล่านั้นซึ่งมีของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำก็คือ เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้เชื่อคนอื่นๆ ให้ค้นพบและใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณของเขาให้เป็นประโยชน์แก่ร่างกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส 4:11-16)

การงานด้านการรับใช้ต้องมีการร่วมมือกันทำอย่างกระฉับกระเฉงของสมาชิกทั้งหมด เมื่อใดที่โครงสร้างแห่งการรับใช้ในกระแสนี้ไม่สามารถประสานงานกันได้อย่างเหมาะสมแล้ว ย่อมส่งผลให้สมาชิกที่ยังไม่ได้ทำงานจริงจังกฎักถูกงูให้ออกห่างไปได้ง่ายตายโดยคำสอนเท็จ (เอเฟซัส 4:14)

ต่อไปนี้เป็นสรุปความโดยย่อสำหรับของประทานฝ่ายวิญญาณที่ทรงประทานให้แก่ผู้เชื่อ

ของประทานในการพูด

ของประทานเหล่านี้มีชื่อว่า “ของประทานในการพูด” เพราะว่าเป็นของประทานที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดให้คนทั้งหลายได้ยิน (พูดออกมาดังๆ)

การเผยพระวจนะ

บุคคลผู้มีของประทานแห่งการเผยพระวจนะนี้สามารถพูดโดยการดลใจของพระเจ้า เพื่อสื่อสารข้อความโดยตรงจากพระเจ้ามาสู่ประชากรของพระองค์

การสอน

ครูมีความสามารถสื่อสารพระคำของพระเจ้าได้อย่างดีด้วยวิธีที่คนอื่น ๆ เรียนรู้และนิสั้งที่ครูสอนไปใช้ได้

การหนุนใจ

ความสามารถในการเข้าใกล้ในเวลาที่คุณคนผู้นั้นกำลังต้องการคำหนุนใจ การให้คำปรึกษาแก่เขาอย่างถูกต้องด้วยพระวจนะของพระเจ้า

ถ้อยคำแห่งสติปัญญา

ความสามารถที่จะรับรู้จากภายใน เพื่อนำเอาสิ่งที่รู้นั้นมาใช้กับความต้องการพิเศษเฉพาะอย่าง

ถ้อยคำแห่งความรู้

ความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งซึ่งคนอื่นไม่รู้และไม่สามารถเข้าใจได้ เพื่อที่จะแบ่งปันความรู้กับผู้อื่น

ของประทานในการปรนนิบัติ

ของประทานเหล่านี้มีไว้รับใช้คริสตจักรโดยการจัดทำโครงสร้าง การบริหารและการอุปถัมภ์ ทั้งในด้านฝ่ายจิตวิญญาณและในด้านกระปฏิบัติจริง

การปรนนิบัติ

ความสามารถที่จะกระทำภาระหน้าที่ซึ่งเป็นภาระที่เกี่ยวข้องกับงานของพระเจ้า การช่วยปลดปล่อยผู้อื่นออกจากงานประจำวัน แต่เป็นหน้าที่ที่มีความจำเป็นต้องทำ

ความช่วยเหลือ

ความสามารถที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในงานของพระเจ้าเพื่อช่วยให้เขาเพิ่มประสิทธิภาพของของประทานฝ่ายวิญญาณของเขาให้เด่นชัดขึ้น

ความเป็นผู้นำ

ความสามารถที่จะตั้งเป้าหมาย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระเจ้าและสื่อความหมายของเป้าหมายนั้นแก่ผู้อื่นให้เข้าใจและปฏิบัติตามได้ ผู้นำที่มีของประทานนี้รู้จักที่จะกระตุ้นเร้าใจและนำผู้อื่นได้ด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะกระทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อพระสง่าราศีของพระเจ้า

การบริหาร

ของประทานนี้คือชื่อ “การปกครอง” ในพระคัมภีร์บุคคลที่มีของประทานนี้มีความสามารถที่จะบอกทิศทาง บริหารและตัดสินใจในนามของผู้อื่น

การถวาย

ความสามารถพิเศษที่จะถวายวัตถุสิ่งของต่างๆ และเป็นแหล่งแห่งการถวายเงิน เวลา พลกำลังและตะลันต์ทุกชนิดเพื่อที่จะทำงานของพระเจ้า

การแสดงความเมตตา

ความสงสารเห็นใจเป็นพิเศษและความสามารถที่จะช่วยเหลือผู้อื่นที่ตกอยู่ในความทุกข์ทรมาน

การสังเกตวิญญาณ

ความสามารถที่จะประเมินบุคคล คำสอนและสถานการณ์นั้นๆ เพื่อตัดสินใจว่าสิ่งนั้นมาจากพระเจ้าหรือมาจากมาร

ความเชื่อ

บุคคลที่มีของประทานแห่งความเชื่อจะมีความสามารถพิเศษที่จะเชื่อในพระเจ้าด้วยความมั่นใจที่เหนือกว่าธรรมดาและไว้วางใจพระเจ้าแม้ในสถานการณ์แห่งความยากลำบาก

ความมีใจกว้าง

ความสามารถที่จะจัดหาอาหารและที่พักอาศัยและให้แก่ผู้อื่นในด้านความจำเป็นทางวัตถุแก่คนอื่นที่ต้องการ

ของประทานประเภทหมายสำคัญ

มีหมายสำคัญซึ่งเหนือธรรมชาติที่เป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าซึ่งกำลังทำงานผ่านผู้เชื่อเพื่อยืนยันพระสัญญาจากพระวาทะของพระเจ้า

ภาษาแปลกๆ ความสามารถที่จะรับและติดต่อสื่อความหมายข้อความจากพระเจ้ามายังประชากรของพระองค์โดยทางภาษาซึ่งไม่มีใครเคยเรียนรู้

การแปล ความสามารถที่จะแปลข้อความจากภาษาซึ่งไม่มีใครเข้าใจให้เป็นภาษาที่เข้าใจได้

การอัศจรรย์ โดยทางบุคคลที่มีของประทานแห่งการอัศจรรย์ พระเจ้าทรงกระทำกิจการที่ประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้อย่างธรรมชาติ

การรักษาให้หายโรค บุคคลที่มีของประทานการรักษาให้หายโรคนี้เป็นผู้มีความสามารถที่จะยอมรับให้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไหลผ่านตัวเขาไปยังผู้อื่น เพื่อที่จะกู้สุขภาพของเขาให้คืนดีดังเดิมด้วยวิธีที่ไม่เหมือนกับวิธีการรักษาโรคตามธรรมชาติ

การบริหารตามหลักของพระคัมภีร์

ผู้เชื่อที่มีของประทานพิเศษไม่เพียง แต่จะเป็นผู้นำในคริสตจักรดังที่พระคัมภีร์กล่าวถึงไว้เท่านั้น การทำหน้าที่มีคณายก ผู้ปกครองและศิษยาภิบาลที่กล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่ ตำแหน่งเหล่านี้มีไว้เพื่อเป็นเครื่องมือให้คริสตจักรเจริญเติบโต

ตำแหน่งผู้นำเหล่านี้มีใช้อย่างเดียวกับของประทานการเป็นผู้นำที่คุณเพิ่งได้ศึกษามา แต่เป็นตำแหน่งผู้นำซึ่งได้สถาปนาไว้โดยคริสตจักรในยุคแรก เพื่อที่จะช่วยเหลือในการแผ่ขยายความเจริญเติบโตของคริสตจักร คุณจะหาอ่านได้ในกิจการ 6:1-7 ถึงวิธีการบริหารครั้งแรกของคริสตจักรยุคแรก ซึ่งเป็นผลให้เกิดความเจริญเติบโตขึ้น

พระเจ้าทรงให้มีการบันทึกเรื่องราวของคริสตจักรยุคแรกไว้ให้เป็นตัวอย่างอันดีงามสำหรับพวกเรา เพื่อที่จะปฏิบัติตามในด้านโครงสร้างของคริสตจักร หน้าที่ตามตำแหน่งต่างๆ เหล่านี้สมควรจะมีไว้เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในคริสตจักรทุกวันนี้อย่างเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของตำแหน่งหน้าที่เหล่านี้มีไว้เพื่อที่จะช่วยเหลือบุคคลที่มีของประทานพิเศษในการเป็นผู้นำเช่น อัครทูต ผู้เผยพระวาทะ ผู้ประกาศ ศิษยาภิบาลและอาจารย์

จงใช้การเรียนรู้ต่อไป นี้ เพื่อจะศึกษาตำแหน่งต่างๆ ในการเป็นผู้นำเหล่านี้

ตำแหน่งในคริสตจักร

<u>ชื่อ</u>	<u>ข้ออ้างอิง</u>	<u>หน้าที่</u>
ศิษยาภิบาล	1 ทิโมธี 3:1-7 ฟิลิปปี 1:1 ติตัส 1:5-9 1 เปโตร 5:2-3	คนเป็นจำนวนมากมีความเห็นว่าบิชอปกับศิษยาภิบาล นั้นมีหน้าที่เช่นเดียวกัน ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงที่ยกมา เหล่านี้ก็บ่งชี้ว่าเป็นผู้ที่ต้องทำหน้าที่อันยาวนาน เพื่อดูแล แกลุ่มผู้เชื่อ
มัคนายก	1 ทิโมธี 3:8-13 ฟิลิปปี 1:1 กิจการ 6:1-7	ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่ามัคนายกที่หน้าที่รับใช้ด้าน ปรนนิบัติและช่วยเหลือด้านต่างๆ ในคริสตจักร
มัคนายกสตรี	1 ทิโมธี 3:11 โรม 16:1-2	มัคนายกสตรีมิได้กล่าวถึงไว้เป็นพิเศษในพระคัมภีร์ แต่คริสตจักรบางแห่งก็อนุโลมให้มัคนายกหมายถึง ภรรยาของมัคนายกด้วย หรือหมายถึงสตรีผู้ทำหน้าที่ใน การปรนนิบัติและช่วยเหลือด้านต่างๆ ในคริสตจักร
ผู้ปกครอง	กิจการ 20:17,28-32 กิจการ 14:23,15 กิจการ 16:4, 11:30 1 ทิโมธี 5:17 1 เปโตร 5:1-4 ติตัส 1:5, ยากอบ 5:14	ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บ่งชี้ว่าผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีความเป็น ผู้นำในการตัดสินใจของคริสตจักร เพื่อปรนนิบัติตาม ความต้องการของบรรดาผู้เชื่อ และเพื่อช่วยเหลือในการ พัฒนาและการดูแลเอาใจใส่ต่อพระกายของคริสตจักร ท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ผู้เชื่อทั้งหลายในละแวกนั้น

หมายเหตุ คำว่า “ผู้ปกครอง” เมื่อมีการใช้เป็นครั้งแรกในพระคัมภีร์ อพยพ 3:16 หมายถึงผู้
ใหญ่ที่เป็นผู้นำของอิสราเอล มีข้อพระคัมภีร์อ้างอิงมากมายเกี่ยวกับผู้ใหญ่ของอิสราเอลตลอดทั่ว
พระคัมภีร์ ผู้ใหญ่เหล่านี้แตกต่างจากตำแหน่งผู้นำซึ่งรู้จักกันในฐานะผู้ปกครองในคริสตจักรยุคแรก
ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่เราได้บอกไว้ในที่นี้หมายถึงผู้ปกครองในคริสตจักรมากกว่าจะหมายถึงผู้ใหญ่
ของอิสราเอล

ผู้ปกครองทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำตามของประธานการเป็นผู้นำพิเศษที่พระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ในคริสตจักร

ผู้ปกครองมิได้มีหน้าที่บริหารคริสตจักรโดยเอกเทศด้วยของประธานการเป็นผู้นำที่พระเจ้าทรงประทานให้เป็นพิเศษโดยไม่ขึ้นกับใคร เหมือนดังเช่น ผู้เผยพระวจนะ อัครทูต ผู้ประกาศศิษยาภิบาลและอาจารย์ พระเจ้าทรงจัดตั้งผู้นำไว้ในคริสตจักรก็จริง แต่สำหรับผู้ปกครองนั้นมนุษย์เป็นผู้เลือกตั้ง

ผู้นำทุกคนในคริสตจักรสมควรเป็นผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วจริงๆ อย่างแน่นอน แต่พระคัมภีร์ก็ยังให้คุณสมบัติเฉพาะเจาะจงไว้เป็นพิเศษซึ่งจำเป็นต้องหาผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามนั้นให้พบโดยผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นทำหน้าที่ตามตำแหน่งต่างๆ ในคริสตจักรให้สมบูรณ์

คุณสมบัติของศิษยาภิบาลและผู้ปกครอง

เป็นคนที่ไม่มีครีติได้ ควรเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงดีและไม่เป็นคนเลิศจ้อรอน แต่ต้องเป็นคนที่ไม่มีข้อตำหนิในฐานะที่เป็นผู้รับมอบฉันทะพระวาหะจากพระเจ้า

เป็นสามีของภรรยาคนเดียว ถ้าเป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว ควรมีคู่สมรสเพียงคนเดียวเท่านั้น 1 ทิโมธี 3:2, ดิตัส 1:6

เป็นคนรู้จักประมาณตน รู้จักประมาณตนในสิ่งต่างๆ ทั้งปวง ดิตัส 1:8, 1 ทิโมธี 3:2

เป็นคนรู้จักบังคับตนเอง สามารถแสดงให้เห็นชัดถึงการรู้จักบังคับใจตนเองได้ในทุกๆ เหตุการณ์ของชีวิตและประพฤติตั้งมั่นด้วย ดิตัส 1:8

เป็นคนสุขุมรอบคอบและไม่ประมาท จลลาดสุขุม มีระเบียบ รู้จักคาดการณ์ล่วงหน้า มีเหตุผลพอสมควร มีปัญญาและแก้สถานการณ์ได้ 1 ทิโมธี 3:2, ดิตัส 1:8

มีอภัยตัวยรับแขกดี พร้อมเสมอที่จะใช้บ้านเป็นที่ต้อนรับผู้อื่น 1 ทิโมธี 3:2, ดิตัส 1:8

สามารถที่จะสอนผู้อื่นได้ มีความสามารถที่จะสื่อความหมายพระวจนะของพระเจ้าไปยังผู้อื่นได้ 1 ทิโมธี 3:2, ดิตัส 1:9

ไม่เสพยาเหล้าองุ่นจนติดเมามาย 1 ทิโมธี 3:3, ดิตัส 1:7

อดทนและอดกลั้น มีขันติซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับอารมณ์ร้อน 1 ทิโมธี 3:3, ดิตัส 1:7

ไม่เอาแต่ใจตนเอง ไม่เอาตนเองเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง และไม่ปรารถนาจะทำตามแนวความคิดของตนเองเป็นใหญ่ ดิตัส 1:7

ไม่เป็นผู้ที่เพิ่งกลับใจใหม่ ๆ ต้องมีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณและมีประสบการณ์ในฐานะผู้เชื่อ พอสสมคร 1 ทิโมธี 1:8

รักความดีและทุกสิ่งที่เป็นความดีงาม อุปถัมภ์คำชู้ทุกสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับพระเจ้าและวัตถุประสงค์ของพระองค์

เป็นคนยุติธรรม เที่ยงธรรมในการติดต่อเกี่ยวข้องกับทุกคน ดิตัส 1:8

คำพูดคนเส้นคงวามั่นในสัจจะ ดิตัส 1:9

บริสุทธิ์ดิตัส 1:8

ไม่นิยมชมชอบอยากได้ผลประโยชน์ที่มีมลทิน ไม่เป็นคนเห็นแก่เงิน ไม่เป็นคนที่มีชื่อเสียงด้านโลภมากทางการเงิน และตะกละตะกราม หาแต่ผลประโยชน์ใส่ตน อิศระจากการเป็นทาสเงินทอง ดิตัส 1:7, 1 ทิโมธี 3:3

รู้จักจัดการปกครองในครอบครัวของตนเองเป็นอย่างดี ต้องแสดงความสามารถในการเป็นผู้นำในการครอบครองบ้านเรือนของตนเองได้ดี 1 ทิโมธี 3:4-5

ต้องมีบุรุษที่อ่อนน้อมเชื่อฟัง ต้องมีบุรุษที่อยู่ในโอวาทและตอบสนองต่อพระวาระของพระเจ้า ต้องเป็นคนไม่กบฏ ไม่ดื้อกระด้าง ดิตัส 1:6

มีชื่อเสียงดีในหมู่คนที่คบหาสมาคมอยู่ด้วย ต้องมีคำพยานที่ดีท่ามกลางคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้า 1 ทิโมธี 3:7

คุณสมบัติสำหรับมัคนายก

ต้องเป็นคนสง่าผ่าเผย ต้องเป็นที่นับถือและต้องแสดงให้เห็นชัดว่าเป็นคนเอาจริงเอาจัง และมีบุคลิกภาพที่ดี 1 ทิโมธี 3:8

ไม่เป็นคนสองลิ้น ไม่กลับคำ ไม่ให้การซึ่งขัดแย้งกันในตัวเอง 1 ทิโมธี 3:8

ไม่ดื่มเหล้าองุ่นมากจนเสพยาติด 1 ทิโมธี 3:8

ไม่นิยมชมชอบอยากได้ผลประโยชน์ที่มีมลทิน ไม่ตะกละหรือโลภการเงินและหาผลประโยชน์ ใส่ตนในทางมิชอบ 1 ทิโมธี 3:8

ยึดมั่นในพันธสัญญาแห่งความเชื่อ 1 ทิโมธี 3:9

เคยผ่านการทดลองมาแล้ว บุคคลซึ่งเคยผ่านการทดลองฝ่ายวิญญาณและการทดสอบต่างๆ มาแล้ว และได้พิสูจน์ให้เห็นว่าเต็มไปด้วยความสัตย์เชื่อต่อพระเจ้า 1 ทิโมธี 3:16

ปราศจากข้อตำหนิใดๆ มีความประพฤติที่ทดสอบดูแล้วปรากฏว่าปราศจากข้อตำหนิร้ายแรงในภาระที่รับผิดชอบดูแล 1 ทิโมธี 3:16

เป็นสมาชิกของภรรยาคนเดียว ถ้าเป็นคนที่แต่งงานแล้ว ต้องมีคู่สมรสเพียงคนเดียวเท่านั้น
1 ทิโมธี 3:12

ผ่านการพิสูจน์มาแล้ว ต้องไม่ใช่คนที่เพิ่มกลับใจใหม่ ๆ แต่พิสูจน์ตนเองในฐานะผู้เชื่อมา
เป็นระยะเวลาพอสมควร 1 ทิโมธี 3:10

คุณสมบัติของมัคนายกสตรี

เป็นสตรี 1 ทิโมธี 3:11

สง่าและมีเกียรติ เป็นที่นับถือของคนทั่วไป เป็นบุคคลที่มีจิตใจมั่นคงเอาจริงเอาจัง
และบุคลิกดี 1 ทิโมธี 3:11

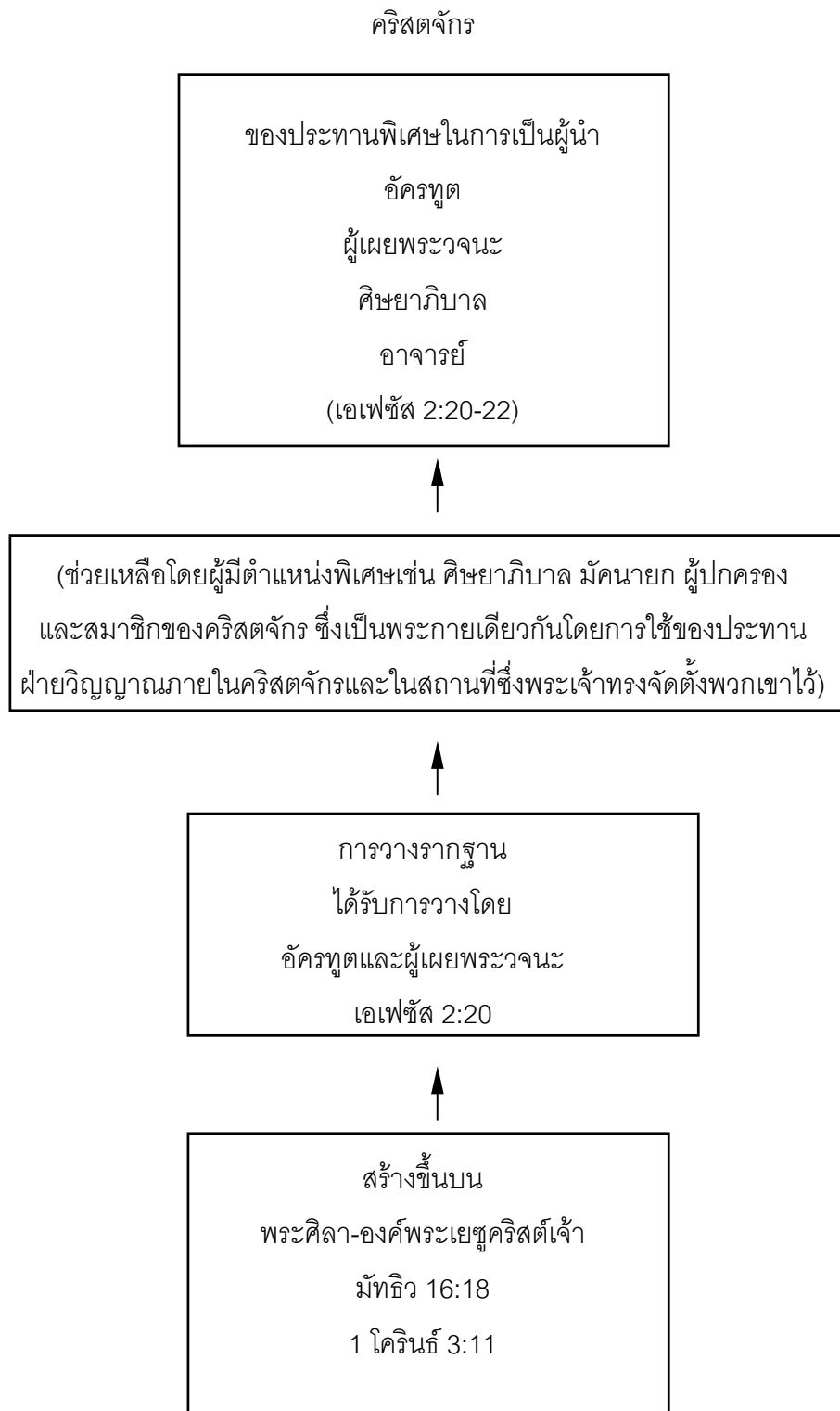
ไม่ซุบซิบนินทาและไม่พูดโดยแฝงเจตนาร้าย ต้องไม่พูดเกี่ยวกับผู้อื่นในทางประสงค์ร้าย
ไม่พูดใส่ร้ายผู้อื่นทั้งทางตรงและทางอ้อม 1 ทิโมธี 3:11

รู้จักประมาณตน มีความพอดีในสิ่งทั้งปวง 1 ทิโมธี 3:11

สัตย์ซื่อในกิจการทั้งปวง เป็นตัวของตนเอง มีค่าควรแก่การเชื่อถือ ไว้วางใจได้ใน
ทุก ๆ แ่งทุก ๆ มุมของชีวิต 1 ทิโมธี 3:11

เป็นผู้ช่วยเหลือคนเป็นอันมาก ต้องปรนนิบัติผู้อื่นและรับใช้สงเคราะห์ผู้อื่นให้หายขาด
แคลนในสิ่งจำเป็นแก่ชีวิต โรม 16:2

แผนภูมิต่อไปนี้สรุปการบริหารของคริสตจักร

เอเฟซัส 2:20

ชื่อ.....

บททดสอบด้วยตนเอง บทที่ 7

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อคริสตจักรประสบการณ์การเจริญเติบโตแบบแผ่ขยาย

3. จงสรุปความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายของคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม

4. ข้างล่างนี้เป็นวิธีการต่างๆ ในพระคัมภีร์ใหม่สำหรับการแผ่ขยายคริสตจักร

จงเขียนสรุปความโดยย่อลงในกระดาษอีกแผ่นต่างหาก บอกวิธีแต่ละอย่างซึ่งใช้ในคริสตจักรยุคแรกที่กรุงเยรูซาเล็ม

- นิมิตทางฝ่ายวิญญาณ
- พื้นที่ซึ่งยอมรับได้และเวลาในการยอมรับ
- ขอให้ใช้วิธี “ไป” มากกว่า “มา”
- ผู้เชื่อทุกคนต้องสามารถเพิ่มพูนผลผลิตได้
- เครือข่ายในสังคม
- วิธีการของพระเยซู

- กลุ่มต่างๆ ในพระคัมภีร์ใหม่
- แต่ละบ้านคือศูนย์กลางของการประกาศข่าวประเสริฐ
- งานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ของประทานฝ่ายวิญญาณและตำแหน่งต่างๆ

เพื่อศึกษาต่อไป

1. การศึกษาต่อไปนี้จะอธิบายถึงผลของการเป็นพยานของผู้เชื่อเป็นรายบุคคลซึ่งเป็นพยานในเครือข่ายของสังคมที่พวกเขาเข้าไปเกี่ยวข้องซึ่งได้แก่เพื่อนฝูงและญาติพี่น้อง

จากการศึกษาผู้กลับใจใหม่ 4,000 คน จากหลายๆ คริสตจักรต่างๆ ซึ่งได้นำการเป็นพยานนี้ออกไปปฏิบัติจริงๆ เพื่อที่จะบ่งชี้ว่าผู้ที่ได้รับฟังคำพยานนั้นได้มาเยี่ยมที่คริสตจักรเป็นครั้งแรกด้วยเหตุใด ต่อไปนี้คือผลลัพธ์นั้น

6 ถึง 8%	ก็เพียงแต่กล้าเดินเข้ามาในคริสตจักรเอง
2 ถึง 3%	มาโดยผ่านการจัดรายการของทางคริสตจักร
8 ถึง 12%	มาโดยผ่านการเชิญของศิษยาภิบาล
3 ถึง 4%	มาเพราะเกิดความจำเป็นพิเศษในชีวิต
1 ถึง 2%	มาเพราะว่าเป็นผลจากการเยี่ยมเพื่อนที่เป็นสมาชิกที่คริสตจักร
3 ถึง 4%	มาโดยการมาเรียนคริสเตียนศึกษาในวันอาทิตย์
70 ถึง 80%	ได้รับการเชื้อเชิญจากเพื่อนๆ และญาติพี่น้อง

คุณอาจต้องการที่จะศึกษาผู้กลับใจใหม่ ในคริสตจักรที่คุณอยู่เองเพื่อที่จะบ่งชี้ว่าทำไมคนเหล่านั้นจึงมาเยี่ยมโบสถ์เป็นครั้งแรก รายละเอียดที่คุณได้รับจากการที่คุณทำการศึกษาจะช่วยให้ความกระจ่างสำหรับรายละเอียดที่จะไปไปอยู่ในคำอธิษฐานและเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น จงนำแบบฟอร์มข้างล่างนี้ไปให้บุคคลที่คุณต้องการสอบถาม แต่ละคนกรอกให้เสร็จตามรายการในแบบฟอร์มต่อไป

.....

ชื่อ _____
ที่อยู่ _____

กรุณาตรวจสอบดูองค์ประกอบเหล่านี้ทั้งหมดตามรายการต่อไปนี้ซึ่งได้นำคุณมาเยี่ยมที่คริสตจักรแห่งนี้เป็นครั้งแรก

- _____ เพื่อนแนะนำมา
- _____ ฉันมาด้วยตนเอง
- _____ ฉันเห็นประกาศ(ป้าย หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์)
- _____ เพราะวิทยุหรือโทรทัศน์มีรายการเกี่ยวกับคริสตจักร
- _____ ศิษยาภิบาลคนก่อนเคยแนะนำไว้
- _____ ได้รับจดหมาย โบปถิว หรือสิ่งตีพิมพ์อื่นๆ จากคริสตจักร
- _____ เพราะว่าศิษยาภิบาลไปเยี่ยมเป็นการส่วนตัว
- _____ เพราะมีการฟื้นฟูหรือการประกาศครั้งใหญ่
- _____ เพราะว่าฉันชอบนิยายนี้มากกว่าจึงมาที่คริสตจักรนี้
- _____ เพราะว่าฉัน(และ/หรือครอบครัวของฉัน) ได้รับความช่วยเหลือทางฝ่ายวิญญาณโดยการดูแลเอาใจใส่และจากรายการของคริสตจักรแห่งนี้
- _____ คริสตจักรนี้ตั้งอยู่ใกล้บ้านของฉัน
- _____ คริสตจักรนี้ดูแลเอาใจใส่และเป็นมิตรดีมาก
- _____ เพราะว่ามีญาติเป็นสมาชิกที่คริสตจักรนี้

2. การไปเยี่ยมที่ละบ้านเป็นวิธีการที่ใช้กันในคริสตจักรยุคแรก ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำบางประการสำหรับการเยี่ยมเยียนตามบ้านในชุมชนที่มีผู้คนอาศัยอยู่ในบริเวณที่คริสตจักรของคุณตั้งอยู่

- แต่งตัวให้เรียบร้อยเหมาะสมกับการไปเยี่ยมเยียน ใช้กิริยาท่าทางซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในธุรกิจตามที่วัฒนธรรมของท่านนิยม จงจำไว้ว่าคุณกำลังทำธุรกิจของพระเจ้า
- อธิษฐานก่อนการออกไปเยี่ยมเยียน
- ให้การเยี่ยมของคุณอยู่บนศูนย์กลางที่ตรงกับความต้องการของประชาชนที่คุณจะไปเยี่ยม เช่น เขาต้องการรอดหรือไม่ เขาต้องการปรึกษาในเรื่องความต้องการฝ่ายวิญญาณอื่นๆ

หรือไม่ เขาต้องการร่างกายให้หายโรคหรือไม่ หรือเขากำลังต้องการความช่วยเหลือด้านการเงินวัสดุสิ่งของ

- อย่าเยี่ยมอยู่นานเกินไป การเสนอเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ต้องให้สั้นแต่ได้ใจความและเป็นไปตามเป้าหมาย
- วางแผนที่จะมาติดตามผลอีกพร้อมกับการเยี่ยมเยียนรายอื่นๆ อะไรคือเป้าหมายของคุณ ในการมาบ้านเขาคราวต่อไป หรืออีกประการหนึ่งคุณจะทำอะไรกับเขาหากคุณมาเยี่ยมเขาซ้ำอีก (ตัวอย่างเช่น มาเพื่อที่จะดูว่าคนที่ป่วยอยู่นั้น ขณะนี้เป็นอย่างไรบ้าง)
- เมื่อมีอะไรเกิดขึ้น คุณได้รายงานให้ศิษยาภิบาลทราบแล้วหรือยัง เพื่อให้เขาสนใจและดูแลเองเป็นการส่วนตัว

3. ในการแผ่ขยายทั้งหมดของคริสตจักร มี 3 ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากคือ พระวิญญานของพระเจ้า พระวจนะของพระเจ้าและคนของพระเจ้า จงอ่านบททวนเรื่องราวในหนังสือกิจการอีกครั้งโดยการใช้โครงร่างต่อไปนี้

มีการเน้นเรื่องพระวิญญานของพระเจ้า กิจการ 1-11

บันทึกเรื่องการบัพติศมาของพระวิญญานบริสุทธิ์อยู่ 5 ครั้งในบทที่ 2, 8, 9, 10, 19

มีการเน้นเรื่องพระวจนะของพระเจ้า กิจการ 12-20

ในหัวข้อเรื่องได้เปลี่ยนไป เป็นบทที่กล่าวถึงพระวจนะของพระเจ้า (16:6) เรื่องพระวจนะของพระเจ้า (17:13) พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า (15:35) เรื่องข่าวประเสริฐ (15:7) พระวจนะแห่งความรอด (13:26) คำแห่งพระคุณของพระเจ้า (14:3, 20:32) ข้อความแห่งชีวิต (5:20) พระวจนะของพระเจ้าที่จำเริญขึ้น (6:7) พระวจนะของพระเจ้ากลับยิ่งแก่เจริญมากขึ้น (12:24) พระวจนะของพระเจ้านั้นก็บังเกิดผลเจริญและมีชัย (19:20)

มีการเน้นเรื่องคนของพระเจ้า กิจการ 21-28

บทเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงอัครทูตเปาโลในฐานะที่เป็นตัวอย่างอันดีของคนของพระเจ้า

4. ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการศึกษาหลายประการถึงการเจริญเติบโตของคริสตจักรต่อไปนี้เป็นบทสรุปขององค์ประกอบที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันในคริสตจักรที่แผ่ขยายนี้ รายการนี้มีได้ให้ตามลำดับความสำคัญ แต่ให้ไว้เพื่อดูว่าคริสตจักรของคุณมีลักษณะเหล่านี้หรือไม่

ผู้นำฝ่ายวิญญาณที่เข้มแข็ง

ทีมผู้รับใช้และฆราวาสระดมกำลังพร้อมที่จะทำงาน

การประกาศที่มีประสิทธิภาพ

การจัดลำดับความสำคัญตามพระคัมภีร์

แสดงให้เห็นชัดถึงฤทธิ์อำนาจ (ในการรักษาให้หายโรค การอัศจรรย์ต่างๆ ฯลฯ)

สำแดงให้เห็นถึงขอบเขตงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์และผลของพระวิญญาณนั้น

การร่วมชุมนุมซึ่งบังเกิดผลทวีคูณโดยการสร้างคริสตจักรใหม่ๆ

กลุ่มย่อยที่ร่วมกันรับใช้ภายในคริสตจักร

การแสดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า (การรักษาโรค การอัศจรรย์)

ของประทานและผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่แสดงออก

ที่ประชุมของสมาชิกซึ่งเพิ่มพูนโดยการปลูกคริสตจักรใหม่

การรับใช้ในกลุ่มเล็กๆ ในคริสตจักร

การนมัสการที่ได้รับการทรงเจิม

ตั้งอยู่ในสถานที่ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในชุมชน

มีแหล่งการเงินที่มั่นคงดี

มีรายการซึ่งจัดไว้เป็นอย่างดีในฝีกอบรวมเพื่อสร้างสาวก

มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง

มีสัมพันธภาพอันดีงามต่อชุมชนซึ่งคริสตจักรตั้งอยู่

มีพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง

มีรากฐานอยู่บนพระวจนะคำในพระคัมภีร์ (การเทศนา การนมัสการ หลักข้อเชื่อ)

ยืดหยุ่นได้ (เปิดโอกาสให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ)

สมาชิกมีความรักใคร่และเป็นมิตรต่อสมาชิก

มีความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ มีความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณและต้องยอมจำนนต่อพระเจ้า

เน้นที่การอธิษฐาน

การรับใช้แบบทวีคูณ

5. กลุ่มพิเศษเพื่อการรับใช้ก็คือวิธีหนึ่งในการแผ่ขยายของคริสตจักรยุคแรก ต่อไปนี้เป็นกลุ่มพิเศษเพื่อการรับใช้บางกลุ่มซึ่งคุณอาจอธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า เพื่อเริ่มต้นให้มีขึ้นในคริสตจักรของคุณบ้าง

สร้างผู้กลับใจใหม่ให้เป็นสาวก

คุณแม่คนใหม่และผู้ที่กำลังจะเป็นแม่คน

เด็กๆ

วัยรุ่น

คนสูงอายุ

คู่ที่เพิ่มแต่งงานกันใหม่ๆ

คนโสด

รับใช้กับผู้ที่ถูกมัดด้วยสารเสพติดบางอย่างเช่น แอลกอฮอล์ บุหรี่ ยาเสพติด เป็นต้น

การอธิษฐาน

ศึกษาพระคัมภีร์

กลุ่มเพื่อนบ้านในเขตต่างๆ แต่อยู่ในเมืองเดียวกัน

คุณแม่ที่ไม่มีอาการสมรส

กลุ่มที่มีวัฒนธรรมพิเศษ หรือพูดภาษาแตกต่างกัน

การรับใช้ที่มีต่อบุตร

การรับใช้ที่มีต่อสตรี

ผู้พิการทางร่างกายหรือจิตใจ

กลุ่มพิเศษซึ่งมีประสบการณ์ผ่านปัญหายุ่งยากมาแล้วเป็นพิเศษ ตัวอย่างเช่น คู่สมรสเสียชีวิต ลูกเสียชีวิต การหย่าร้าง เป็นต้น

6. แต่ละกลุ่มจำเป็นต้องมีหัวหน้าคนหนึ่ง แต่ต้องมั่นใจว่าหัวหน้าผู้นั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อพระคัมภีร์มีระบุไว้สำหรับผู้เป็นผู้นำของคริสตจักร

ต่อไปนี้เป็นความรับผิดชอบบางประการของผู้นำกลุ่ม

- ต้องรับผิดชอบในกลุ่มโดยขึ้นต่อศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักร

- ต้องนำคำสอนภายในแนวทางที่ศิษยาภิบาลให้ไว้
- ต้องหนุนใจสมาชิกในกลุ่มให้ร่วมกลุ่มในการศึกษา การอภิปราย การอธิษฐาน การประกาศและ การร่วมทำกิจกรรมอื่นๆ
- เสริมสร้างบรรยากาศแห่งความรักและการไว้วางใจในกลุ่มซึ่งจะช่วยให้ผู้คนที่รู้สึกที่ จะเล่าปัญหาของตนให้กลุ่มรับฟัง
- ไปเยี่ยมเยียนและมีสัมพันธภาพกับสมาชิกที่บ้านของเขา
- ช่วยสมาชิกของกลุ่มให้รู้จักของประทานฝ่ายวิญญาณและหนุนใจให้เขาใช้ในกลุ่มใน คริสตจักรและในชุมชน
- ในกรณีเป็นกลุ่มเพื่อนบ้านควรพูดถึงความจำเป็นในพื้นที่นั้น พยายามพบปะเพื่อนบ้าน ใหม่ๆ บ้าง ไปเยี่ยมเยียนและรับใช้คนแก่ที่มีความต้องการเป็นพิเศษ
- พยายามฝึกอบรมผู้ช่วยผู้นำซึ่งสามารถทำงานแทนผู้นำได้บ้างชั่วคราวถ้าจำเป็นก็ให้ เป็นผู้นำตลอดไป

7. จดหมายตัวอย่างต่อไปนี้อาจนำไปใช้ในการเผยแพร่คริสตจักรได้

จดหมายสำหรับส่งไปถึงสมาชิกที่อยู่นอกเมือง

คุณ (ชื่อของบุคคลที่ส่งถึง) ที่รัก

ผมรู้สึกยินดีที่คุณมาเยี่ยมและนมัสการกับคริสตจักรของเราในวันอาทิตย์ที่เพิ่งผ่าน มา นี้ ความยินดีประการหนึ่งของเราในการปรนนิบัติรับใช้ที่ (ชื่อเมือง) นี้ ก็คือการมีโอกาสได้ มีการพบปะกับบุคคลที่น่ารักจากที่ต่างๆ

ผมหวังใจอย่างแท้จริงว่า การปรนนิบัติของเราคงมีความหมายสำหรับคุณ ผมหวัง ว่าคุณคงได้รับประโยชน์มากเช่นเดียวกันกับที่ทำให้องค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราพอพระทัย กรุณามาเยี่ยมเราอีกเมื่อคุณมาที่เมืองนี้ ขอให้ผมได้มีโอกาสรับใช้ช่วยเหลือคุณบ้างในเรื่อง เกี่ยวกับฝ่ายวิญญาณ ผมสะดวกทุกเวลา โปรดสบายใจในการติดต่อกับเรา

ขอแสดงความนับถือ

ชื่อและตำแหน่งของคุณ

คำตอบบททดสอบ บทที่ 7

1. “การประกาศพระวาทะของพระเจ้าได้จำเริญขึ้น และจำพวกศิษย์ก็ทวีขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรูซาเล็ม และพวกปุโรหิตเป็นอันมากก็ได้เชื่อในพระศาสนา” กิจการ 6:7
2. ความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อคริสตจักรท้องถิ่นมีผู้เชื่อที่นำคนให้กลับใจใหม่มาหาพระเยซูคริสต์ได้ และทางคณะผู้นำสามารถนำพวกเขาเข้ามาสู่การมีสัมพันธภาพอันเดียวกันภายในคริสตจักรท้องถิ่นนั้นๆ ความเจริญเติบโตแบบแผ่ขยายนี้ส่งผลให้มีการเจริญเติบโตทางจำนวนคนในคริสตจักรท้องถิ่น หน้า
3. จงเปรียบเทียบบทสรุปของคุณกับคำอธิบายที่หน้า 2-3
4. จงเปรียบเทียบบทสรุปของคุณกับคำอธิบายที่หน้า 5-7